

TILL GIBRALTAR

MED HUBBE

SAN SEBASTIAN är en vacker stad.

I PorscheÄgaren nr 1 2024 åkte vi till Nordkap med Hubbe, vår röda 997. Nästa resa körde vi söderut istället, till Gibraltar.

967 MIL från Stockholm till Gibraltar.

TARIFA ligger längre söderut än Gibraltar.

LUNCHPAUS i härliga byn Vila do Bispo, nära Sagres.

CHRISTER OCH PERNILLA på Ponta de Sagres.

Planen var snabbt ner, ett varv runt den iberiska halvön, och cruising genom Frankrike hem. Vi åkte redan i juni, dels för att hinna träffa vänner under sardin-festivalen i Lissabon, och dels undvika alltför höga temperaturer och överfyllda turistorter.

Vi kom till Besancon efter en dagsetapp på 136 mil, i uselt väder och med tjock trafik. Lätt utmattade.

Första stoppet blev i Skåne i ett ljust sommarväder. Nästa morgon började vi köra tidigt mot färjan över Rödby-Puttgården. Det flöt fint förbi Hamburg, men sedan kom långa vägbyggen med mycket köer. Snart började det regna, alltmer. Förbi Frankfurt lättade köerna, men då ösregnade det istället. Vi höll oss i Tyskland till Mulhouse där vi svängde mot Lyon. Vi kom till Besancon efter en dagsetapp på 136 mil, i uselt väder och med tjock trafik. Lätt utmattade.

BASKIEN

Nästa dag var åter en transportsträcka. Vi korsade södra Frankrike genom dess centralmassiv, från Lyon till Bordeaux. En trevlig väg genom vackra landskap med minimal trafik. Fast när vägen passerade 1 000 möh hamnade vi i ett svart regnmoln där temperaturen föll till sex plusgrader samtidigt som horisonten försvann i ett

töcken. Vilket busväder! Annars rullade milen på, till Bordeaux där vi fastnade i köer. Efter en rejäl sandstorm fortsatte vi på en spikrak, treflig motorväg utan trafik. Efter 100 mil korsade vi spanska gränsen och svängde in i fiskebyn Hondarribia. Vi bodde på ett supertrevligt hotell nära hamnen och gamla staden. Staden hade rulltrappor utomhus ner till gamla hamnen. Vi åt baskiska specialiteter, och njöt av att äntligen vara framme.

Nästa morgon körde vi till San Sebastian där vi bodde precis bredvid floden. Efter en promenad längs floden, till havet, runt udden, upp i fästningen, och ner i gamla staden åt vi pintos till lunch på ett charmigt kaotiskt ställe. Vi njöt av utsikten medan vi gick den långa strandpromenaden fram och tillbaka. En vacker stad. Vi hade även läst om dess kulinariska upplevelser, och blev lätt besviken. De visade sig vara svåråtkomliga. Alla

GUGGENHEIM-MUSÉET i Bilbao, med blomsterhunden Puppy av Jeff Koons.

bra restauranger måste bokas långt i förväg. Efter många avslag lyckades vi få ett bord på en nästan omärkt restaurang, en trappa upp i en fd lägenhet, vars avsmakningsmeny smakade mycket bra. Ergo, det blev riktigt bra till slut.

När jag planerat att åka till Baskien har jag huvudsakligen funderat på Bilbao, mest tack vare Guggenheim-muséet. Tyvärr var Bilbao en besvikelse. Till skillnad från San Sebastian är det en tung och lätt sjaskig industristad med ruffiga kvarter i den gamla stadskärnan. Längre söderut och närmare muséet blev det bättre. Själva

Guggenheim-muséet var klart sevärt, åtminstone själva byggnaden, både utsida och insida. Utställningarna tilltalade oss mindre.

GALICIEN OCH NORRA PORTUGAL

Det tog en halvdag att köra till Galicien längs med Spaniens norra kust genom ett vackert landskap. Pilgrimsmålet överträffade Santiago de Compostela våra förväntningar. Vi bodde på ett mysigt boutiquehotell inne i den gamla stadskärnan. Katedralen är verkligen stor. På kvällen provade vi en bra restaurang med avsmakningsmeny, Agua e Sal, där vi smakade på bland annat musslor, pilgrimsmusslor, bläckfisk, kummel och urtaget revbensspjäll. Vi uppskattade inte allt, men sammantaget var det en stor smaksensation. Till det goda lokala viner, lagrat portvin och även den galiciska motsvarigheten till grappa.

Till Porto var det nära via vackra Vigo. Efter lunch beundrade vi utsikten från stadens kända bro över floden Douro långt under oss. Fast vi skulle vidare till ett lugnt spahotell längre in i dalen, och lämnade Porto utan att ha hunnit uppleva staden ordentligt. Vi knappade in GPS-koordinaterna. Efter några härliga

småvägar över ett bergspass ner mot Douro passerade vi en hög bro och fortsatte på ännu mindre vägar till målet. Varifrån vi kunde se hotellet på andra sidan floden! Koordinaterna var fel. Det var 11 km till närmaste bro, på småvägar, sedan 11 km på andra sidan. Väl framme var deras spa stängt. Ridå! Fast vi fick byta till deras femstjärniga systerhotell längre ner längs Douro utan extra kostnad. Med ännu bättre spa, med ännu bättre utsikt över Douro, och med bättre restaurang. Wow! I slutändan blev det en fantastisk fin eftermiddag och kväll.

LISSABON OCH SÖDRA PORTUGAL

På vägen mot Lissabon stannade vi i Nazaré, där en kustformation skapar världens högsta vågor, upp till 30 meter höga. En klart trevlig turistfälla med fantastisk utsikt över havet. Efter en god lunch fortsatte vi längs den vackra kustvägen ner till Nadadouro och vidare till våra vänner i Lissabon. Det blev förstas ett hjärtligt välkommande, innan vi begav oss ut på stadens gator där årets Sardinfestival hade startat. Det innebär att varenda driftig portugis drar ut en liten grill för att grilla sardiner, och sälja öl. Vår värd fixade obligatoriska

STORA TORGET i Nazare. Hubbe syns till höger.

GLADA SARDINER på sardinfestival i Lissabon.

sardinmössor, och vi hade verkligen en trevlig kväll.

Därefter tog vi det lugnt. Första dagen tillbringade vi på en strandbar i Caparica. På kvällen gick vi till en nyöppnad restaurang i grannskapet med många smaksensationer. Nästa dag ägnade vi åt biltvätt, maniky, lite inköp och vinprovning. Vi köpte några bra portugisiska viner, lite

portugisiskt bubbel och lagrad Tawny Port. På kvällen åt vi god portugisisk mat och dryck hemma hos vännerna.

Vi lämnade Lissabon på Europas längsta bro, Vasco da Gama, och körde kustvägen från Grandola, en trevlig rutt. Dock allt mindre, speciellt förbi Bordeira. Snart var vi längst ut på udden utanför Sagres, Portugals och Europas sydvästra

hörn, där det är öppet hav i de flesta riktningar. Minnesvärt! Om än blåsig.

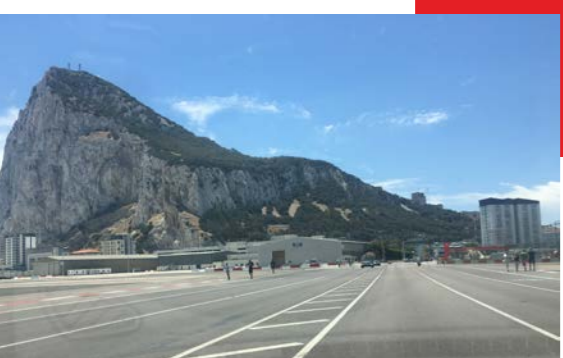
GIBRALTAR

Dags att börja köra österut, mot Andalusien, förbi Algarve, till ett strandhotell i spanska Isantilla. Efter några timmar motorväg passerade vi gränsen och var snart framme. Det visade sig bli resans lowlight. Det var egentligen inget fel på hotellet, men det var för stort, och det kryllade av högljudda spanska barnfamiljer. Bredvid låg tio likadana hotell. Kaotiskt!

Vi startade tidigt. Förbi Huelva, Sevilla och Cadiz till dagens första mål Tarifa, Europas mest södra udde. Vi åt lunch på en bergskam öster om Tarifa, där man har god utsikt över Afrika, dvs Marockos norra udde. Vi fortsatte till Gibraltar, korsade flygfältet och körde slutligen ned till dess södra udde. Ifjol Nordkap, i år Gibraltar.

Hemfärden tog ytterligare tolv dagar. Vi stannade fem dagar i Andalusien innan vi åkte hem längs Spaniens östra kust och tvärs genom Frankrike. Det är en annan historia.

Totalt sett körde vi 967 mil på 23 dygn. En minnesvärd resa.

PÅ VÄG över Gibraltars flygfält, mot Gibraltar-klippan.